

som Fremgangsmaaden med forebyggende Foranstaltninger; det vil drage Omsorg for passende Undersøgelser og Udforskninger og vil tage de i Artikel 7, 4de Stykke omhandlede Forholdsregler i Tilfælde af, at der konstateres noget Brud paa Bestemmelserne i Stykke 1.

3. SIKKERHED — TVANGSMIDLER.

Artikel 11.

(Protokollens Artikel 11, Stykke 1 og 2, sammenholdt med Pagtens Artikel 10 og 16).

Ifølge Pagtens Artikel 10 forpligter Folkeforbundets Medlemmer sig til at beskytte alle Forbundsmedlemmer mod Angreb udefra paa deres territoriale Integritet og bestaaende politiske Uafhængighed. I Tilfælde af Angreb skal Raadet overveje de Midler, ved hvilke denne Forpligtelse skal opfyldes.

I Tilfælde af at noget Forbundsmedlem griber til Krig med Tilsidesættelse af dets Forpligtelser i Henhold til Artiklerne 12, 13 eller 15, er i Henhold til Artikel 16 alle andre Forbundsmedlemmer forpligtet til ufortøvet at bringe de økonomiske Tvangsmidler til Anvendelse; endvidere er det Raadets Pligt at henstille til de forskellige interesserede Regeringer, med hvilke virksomme land-, sø- og luftmilitære Styrker Forbundsmedlemmerne hver især skal bidrage til de væbnede Styrker, der skal anvendes for at skaffe Forbundets Forpligtelser respekteret.

Da disse Artikler udarbejdedes paa Fredskonferencen i Paris i 1919, var der levende Uoverensstemmelse med Hensyn til det nøjagtige Omfang af de Forpligtelser, der omfattedes af disse Bestemmelser, d. v. s. med Hensyn til Karakteren og Udstrækningen af de i Artikel 10 omhandlede Forpligtelser, det nøjagtige Tidspunkt, hvor disse Forpligtelser opstod, og de juridiske Følger af Raadets i Artikel 16, Stykke 2 omhandlede Henstillinger. Denne Uoverensstemmelse fortsattes, som det vil vides, under Forhandlingerne her i Genève, hvor Spørgsmaalet ogsaa er blevet behandlet de tidligere Aar. Artikel 11 har til Hensigt at løse disse Uoverensstemmelser. De Stater, der har undertegnet denne Protokol, paatager sig Forpligtelsen til at anvende alle de i Pagten omhandlede Tvangsmidler, saaledes som de fortolkes i Protokollens Artikel 11, mod Angriberen, saasnart der foreligger en Angrebshandling, og Raadet har opfordret de Stater, der har undertegnet, til øjeblikkelig at bringe disse Tvangsmidler til Anvendelse (Artikel 10, sidste Stykke). Gør de det ikke, opfylder de ikke deres Forpligtelser.

Disse Forpligtelsers Karakter og Udstrækning bestemmes klart i Artikel 11, 2det Stykke. I Henhold til dette Stykke er Svaret paa Spørgsmaalet, om en Stat, der har undertegnet Protokollen, har opfyldt sine Forpligtelser eller ej, afhængig af, om den *loyalt og virksomt har medvirket til at modarbejde Angrebshandlingen*, i det Omfang, dens geografiske Beliggenhed og særlige Forhold, som foreligger med Hensyn til Rustninger, tillader det.

Enhver Stat er selv Herre over, hvorledes den vil anvende sine Styrker; det er den selv, og ikke Raadet, der leder dem; men Artikel 11, Stykke 2 giver objektive Elementer til Afgørelsen af, hvorvidt disse Forpligtelser i det foreliggende Tilfælde er blevet udført eller ej. Dette Kriterium gives ved Udtrykkene »loyalt og virksomt«.

Ved Besvarelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Stat i det givne Tilfælde har opfyldt sine Forpligtelser med Hensyn til Tvangsmidlerne eller ej, aabnes der ved Formuleringen af de i Artikel 11 fastsatte Forpligtelser Mulighed for *i enhver Henseende at tage Hensyn til Stillingen for hver Stat, der har undertegnet denne Protokol*. De Stater, der har undertegnet, er ikke alle i Besiddelse af samme Midler, naar det drejer sig om at anvende Tvangsmidlerne. Dette afhænger af Statens geografiske, økonomiske og sociale Stilling, Karakteren af dens Befolkning, indre Institutioner o. s. v.